

[Gammelgaard]

anstaltninger, som kan stimulere befolkningen og virksomhederne inden for byggebranchen til at sætte nyt byggeri og reparationsarbejder i gang.

Den konservative folketingsgruppe har jo fremsat en række lovforslag med det sigte at stimulere til opførelse af nye ejerboliger for dermed at øge beskæftigelsen inden for byggesektoren og samtidig lette presset på udlejningsbyggeriet. Forslaget om ændring af vedligeholdelsesfradraget samt ændringer i saneringsloven tager sigte på at øge beskæftigelsen specielt inden for byggesektorens reparationsvirksomheder. Vi kan altså støtte det fremsatte lovforslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det forslag, som nu er fremsat af partiet venstre, er jo et forslag, vi har set og debatteret her i folketinget før, og så vidt jeg erindrer, er det i hvert fald første gang jeg har hørt de konservative så positive over for dette forslag.

Jeg må sige til partiet venstre, at fremskridtspartiet kan ikke have større sympati for forslaget eller den måde, det er udformet på, fordi det er venstre, der fremsætter det, end når det er fremsat af CD eller andre. Vi finder, det vil få fuldstændig uoverkommelige provenumæssige konsekvenser, hvis folk benytter sig af det fuldt ud.

Det er den ene side af sagen. Det kan man da tage højde for og lave kompenserende besparelser for, hvis man havde tænkt sig det. Men det værste ved dette forslag er egentlig – og det har vi erfaringer for – at det er fuldstændig umuligt at administrere. Da man i sin tid, i 1965, indførte standardfradraget, gjorde man det jo netop, fordi skattemyndighederne ikke kunne kontrollere den ordning, der var, og der fandtes jo mange mærkværdige bilag med meget forskelligt og mærkværdigt indhold. Jeg er helt overbevist om, at med den udvikling, der har været fra 1965 til i dag, ville man altså ikke opnå at se mindre kunstige bilag udarbejdet, hvis man skal gennemføre denne ordning.

Dernæst så undrer det jo nok, at venstre nu lige pludselig tager munden så fuld, som man har gjort med dette forslag, når man ser tilbage på den udvikling, debatten om standardfradraget har haft i folketinget. Der har venstre jo tidligere ikke vist nogen stor sympati, når der var nogle partier, som ønskede

at forhøje standardfradraget. Både det konservative folkeparti og fremskridtspartiet har fremsat forslag om, at det generelle standardfradrag, som er nemt at administrere, og som alle kan finde ud af at bruge, skulle reguleres, fordi det simpelt hen ikke har været reguleret, siden det blev indført i 1965. Med den udvikling, der har været med hensyn til prisstigninger osv., må alle jo gøre sig klart, hvad det betyder så mange år efter. Men dengang sagde venstres ordfører, som også var hr. Fogh Rasmussen, at han undrede sig over, at der var nogle, der overhovedet ville finde på at stille forslag, som ville indebære provenutab i milliardstørrelsen, og det var til et konservativt ændringsforslag, som kun gik ud på, at man skulle forhøje det generelle standardfradrag til 5.000 kr., men nu er tonerne altså blevet noget andet.

Jeg håber på, at man i udvalgsarbejdet kan få en saglig debat om standardfradragets størrelse, også med regeringen, og finde ud af en rimelig måde at regulere det på. For det kan ikke være rigtigt, at man skal have et beløb, som man siger skal gå til vedligeholdelse, og så skal det have den sats, som det havde, da det blev indført i 1965. Det må selv regeringen kunne se er uantageligt.

Det andet punkt i venstres forslag om, at man skal give samme fradragsmuligheder for ejerlejligheder til vedligeholdelse som de øvrige ejerboliger, kan vi fuldt ud støtte, hvis det går efter de generelle standardfradragregler. Det har vi selv foreslået mange gange.

Så vil jeg til slut kun sige til venstre, som det blev sagt før, at tal og beregninger kan man jo få de resultater ud af, man vil, når man selv sætter forudsætningerne. Men jeg synes, meget lyder lidt mærkeligt, og det kan være, venstres ordfører kan fortælle mig, hvad den dybere mening er. I bemærkningerne siger man, at de administrative virkninger af forslaget gennemførelse vil være af begrænset omfang, fordi 2.000 kr.s-fradraget vil blive bevaret. På den anden side har man siddet og opregnet, hvor meget beskæftigelse man vil få ved at gennemføre dette forslag. Hvis man på den ene side ikke får store administrative byrder, kan man på den anden side heller ikke få en stor forøgelse af beskæftigelsen. Så vidt jeg ved, ville det stride imod hinanden, men hvis jeg har taget fejl, vil jeg gerne belæres af venstres ordfører.